

КОЙТО НЕХОЖДАТЪ НЕСМЫСЛЕННО ИЗЪ УСТАТА ТИ, И ДА НИМЪ СЯ ПОКАЗВАШЪ ТЯЖЕСТЕНЪ, КОГАТО Е ВОЗМОЖНО ИЗЪ ЕДНИХЪ СМИРЕНЪ ПОГЛѢДЪ ДА НИМЪ ПОДАДЕШЪ ДА РАЗУМѢАТЪ ПРОШЕНІЕТО НА МЫСЛЪТАТИ;

59. Но и дѹмнѣ твой секогн и на секо мѣсто треба да бждетъ непытани, и измѣрени, и като съ тегланака нстеглени, и подобно е да речемъ, каквото рече Зинонъ фїлософъ: снрѣчь, догдѣ си не потопишь мзыкаты въ умжты си, нищо да не продѹмвашь. Нето да глѹшншь на пѹсто съ дѹмнѣ си онїа, който сѣдатъ при тебе: защо или праздни и неразсѹдны дѹмы си дѹмалъ предъ който стоатъ при тебе, или съ плямкн си ги плялъ по очнтѣ, се едно е.